

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116221045
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116221045.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Gabriely Világiovej, v spore žalobcu R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanému W. Š., D.. XX.X.XXXX, N. H. XXX, o zaplatenie 3.804,44 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 21.6.2018 č.k. 19Csp/118/2016 - 63 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie sumy nad istinu 2.094,40 eur s prísl. zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 511,37 eur s prísl. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Trovy konania stranám sporu nepriznal.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že predmetom konania je nárok právneho nástupcu žalobcu na zaplatenie zostatku úveru, ktorý právny nárok sa riadi ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie zistil, že len jednoduchým prepočtom počtu splátok 72 x 94,- eur, ktorá má predstavovať výšku mesačnej splátky, súd dospel k sume 6.768,- eur, pričom podľa zmluvy celková výška nákladov mala byť len 6.642,08 eur. RPMN banky v percentách je vyjadrených 20,74%, pričom pokiaľ súd do interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN z portálu finančnej osvedy a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií SR zadal údaje predmetného úveru s tým, že v prvom prípade uviedol, že splátka bude splatná na začiatku obdobia, výpočet RPMN bol stanovený na 21,66%, v prípade, ak splátka bude na konci mesiaca, výpočet RPMN bol 20,88%. V danom prípade tak došlo k nesprávnemu uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa, ako aj k nesprávnemu uvedeniu celkovej výšky nákladov úveru. Okrem toho súd prvej inštancie poukázal aj na množstvo neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v zmluve, a to pokiaľ ide o ustanovenia rozhodcovskej doložky, dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré si právny predchodca žalobcu do zmluvy zakomponoval. Pokiaľ teda zo strany právneho predchodcu žalobcu bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 4.000,- eur a ku dňu zosplatnenia uhradil žalovaný z tohto úveru 1.778,63 eur, dôvodná výška v čase podania žaloby bola rozdielom medzi týmito sumami istina 2.221,37 eur. Keďže žalovaný po zosplatnení úveru a po podaní žaloby uhrádzal 19-timi splátkami po 90,- eur predmetnú čiastku, súd prvej inštancie upravil aj úrok z omeškania z predmetnej čiastky. Nevzhladol k uznaniu nároku, nakoľko toto považoval vzhľadom na výšku skutočnej dlžnej sumy za neplatný právny úkon. Žalovaný nemal vedomosť o skutočnej výške tohto dlhu a nikto by neuznával sumu, ktorá by predstavovala istine nezodpovedajúcej výške dlhu. Uznanie dlhu, ktorý mal žalovaný podpísať a týmto

aj dlh voči žalobcovi uznať, obsahuje iba sumu 4.692,88 eur bez akejkoľvek špecifikácie, z čoho táto suma pozostáva. Pritom uznanie dlhu sa týka aj 19% zmluvných úrokov z istiny, pričom je judikované, že po zosplatnení úveru úroky z úveru už veriteľovi nepatria. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vyhovel žalobe čo do sumy 511,37 eur s prísl., keď táto suma pozostáva z rozdielu medzi celkovo poskytnutým úverom vo výške 4.000,- eur a úhradami žalovaného vo výške 3.488,63 eur. Rozhodol tiež o čiastočnom späťvzati žaloby zo strany žalobcu a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 a § 262 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie alebo navrhol zmeniť rozsudok tak, aby žalobe žalobcu bolo v celom rozsahu vyhovené a uplatnil si nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vytýka súdu prvej inštancie nepreskúmateľnosť rozhodnutia, v ktorom sa konštatuje, že zmluva obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok bez ich bližšej špecifikácie. Nesúhlasí tiež so záverom súdu prvej inštancie v tom zmysle, že žalobcovi nepatrí zmluvný úrok po zosplatnení úveru. Výklad, ktorý odbreňuje dlžníka od platenie zmluvného úroku by bol až absurdný, keďže privodením stavu predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka, by sa postavenie dlžníka zvýhodnilo v porovnaní s jeho postavením v prípade, ak by povinnosť neporušil. Takýto výklad nie je prípustný. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru. Zmluvný úrok nebol kapitalizovaný do celkovej dlžnej sumy. Žalobca trvá ďalej na závere, že zmluva o úvere vyjadrovala správny údaj o RPMN banky aj na tom, že výška celkových nákladov spojených s úverom bola v zmluve o úvere vyjadrená správne. Interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla, preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej výške, resp. nižšej než ostatné splátky. Pokiaľ ide o uznanie dlhu, ktoré súd prvej inštancie neakceptoval, žalobca tvrdí, že žalovaný uznať dlh, ktorý mu vyplýval zo zmluvy o úvere a v súlade so zmluvou o úvere, nakoľko nebolo možné dosiahnuť splnenie záväzku iným zabezpečovacím prostriedkom, čoho si bol žalovaný vedomý. Zmluvu o úvere uzatvoril žalovaný na základe svojej slobodnej a vážnej vôle. Bola to práve pozícia žalobcu, ktorá z dôvodu neplnenia si povinností podľa zmluvy o úvere žalovaným bola neistou. Uznaním dlhu sa pozícia žalovaného na jeho úkor nijako nezhoršila ani zhoršiť nemohla. Žalobca tiež podotýka, že uznanie dlhu nie je spôsobilé narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, nakoľko neovplyvňovalo jeho rozhodovanie. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

6. Súd prvej inštancie ustálil, že v predmetnej zmluve nie je uvedený správny údaj o celkovej výške nákladov úveru.

7. Z obsahu zmluvy zo dňa 27.3.2013, ktorá bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zrejmé, že výška úveru predstavovala sumu 4.000,- eur, výška mesačnej splátky predstavovala 94,- eur, počet splátok v mesiacoch bol 72, úroková sadzba 19%, RPMN banky 20,74%, priemerná RPMN na trhu 18,86% a celková výška nákladov je vyjadrená sumou 2.642,08 eur.

8. Za situácie, že spotrebiteľ uhradí veriteľom požadovaných 72 splátok vo výške po 94,- eur, zaplatí celkovo 6.768,- eur, pričom podľa zmluvy celková výška nákladov mala byť 2.642,08 eur.

9. Právny predchodca žalobcu v predmetnej zmluve ďalej drobným písmom uviedol klauzulu s textom: „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom“, no ani tým neodstránil neurčitost' a nejednoznačnosť údajov v zmluve týkajúceho sa celkových nákladov dlžníka. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ tak poskytol spotrebiteľovi nesprávne informácie o tom, aká bude hodnota jeho úveru.

10. So zreteľom na uvedené skutočnosti má aj odvolací súd za to, že v prípade zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu, existujú dôvodné pochybnosti o správnosti údajov v nej uvedených, najmä o

výške RPMN, nakoľko je tu nezanedbateľné riziko, že právny predchodca žalobcu vychádzal z celkovej sumy nákladov dlžníka, ktoré uviedol v zmluve a nie zo sumy, ktorú žalovaný za poskytnutý úver aj skutočne zaplatí.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Z tohto dôvodu je aj podľa odvolacieho súdu legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

13. Princíp ochrany spotrebiteľa vyžaduje transparentnosť zmluvných dojednaní, ktoré sú spotrebiteľovi dodávateľom predkladané k podpisu. Z nich musí byť zrejmé, aké bude finálne finančné zaťaženie príjemcu úveru, lebo len takto informovaný spotrebiteľ môže urobiť spoľahlivú komparáciu na trhu dostupných a ponúkaných úverov bez toho, aby neskôr zistil, že vychádzal zo zámerne skreslených informácií. Problém ochrany spotrebiteľa nespočíva v zákaze obchodných podmienok, ale v možnosti sa s nimi riadne oboznámiť v ich zreteľnom označení, formulácii a možnosti ich po zrelej úvahe akceptovať alebo odmietnuť.

14. Odvolací súd rovnako považuje za vecne správny aj záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k dohode o uznaní dlhu. Je zrejmé, že uznanie dlhu v jeho formulárovej podobe, ktorú vyhotovil právny predchodca žalobcu, obsahuje iba uvedenie sumy 4.692,88 eur bez akejkoľvek špecifikácie, z čoho táto konkrétna suma pozostáva. Je zrejmé, že ešte právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému listom z 10.11.2014 zosplatnenie úverovej pohľadávky k tomuto termínu (č.l. 14), pričom však sporné uznanie dlhu sa týka aj povinnosti žalovaného uhradiť zmluvné úroky z istiny po dni uznania dlhu do zaplatenia spolu s úrokmi z omeškania s tým, že k uznaniu malo dôjsť dňa 20.3.2015. V tejto súvislosti súd prvej inštancie opodstatnene poukázal na judikovanú neprípustnosť úrokov z úveru po jeho zosplatnení (do pozornosti rozsudok KS Prešov sp. zn. 6co/190/2014). Z tohto hľadiska je preto aj správny záver o tom, že dohoda o uznaní záväzku je neplatným právnym úkonom.

15. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim a podstatným.

16. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe v časti nevyhovel. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR sp. zn. UU. ÚS 78/05).

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá nárok na náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).